

Když na prázdniny, tak s knihou!

Léto je tady – takže co nakoupit dětem a mládeži na dva měsíce prázdnin? Je toho mezi **novinkami z posledních týdnů** spousta, kde začít?

RADIM KOPÁČ

Třeba rehabilitací jednoho pozapomenutého řemesla: kovářství. Tu knihu – pojmenovanou *Luboš není čert!* (vydala Paseka) – napsala a nakreslila Klára Břicháčková. Ta, co před třemi roky vytáhla z podzemí na světlo miniobra jménem Smrkovec a nechala ho lesními a hornatými kulisami následovat to nejlepší, co dal médiu komiksu František Skála junior: dobrodružství, zábavu, trochu těch archetypálních aktualizací, respektive všechno to nadšení pro rytmy, rýmy a magii přírody. Toho staromilského, lidského je i v novince spousta: starý kovář bere mladého nadšence do učení a převypráví mu v praxi celé to své čertovské řemeslo od a do zet. Konec je sice teskný, ale nadějný; přece platí, „aby mohlo něco skvělého začít, musí něco skončit“.

Opačným směrem, do budoucna, do světa po apokalypse, do „nové divočiny“ zavede čtenáře a diváka komiksové album *Strastiplná robotí existence* (Labyrint).

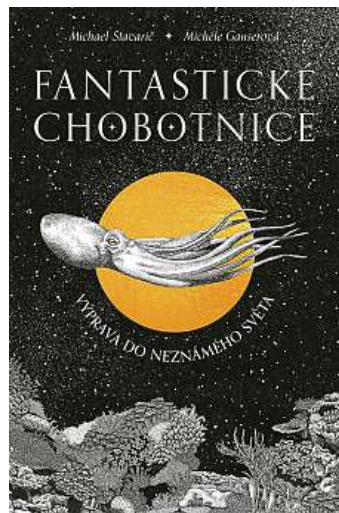
Autorská dvojka Jindřich Janíček (kresba) a Taťána Rubášová (text) už potřetí vytáhla na scénu robotí dvojku William a Meriwether. Ti dva jsou různí, skoro opační, ale zároveň nemohou být jeden bez druhého; už jen proto, že kromě nich možná nikdo jiný na té části rozmlácené planety, kudy se pohybují, prostě nežije. A tak jdou přes lesy, hory a doly – až dojdou do krajiny, co trochu připomíná Lovcraftovy „hory šílenství“. Tady se jeden druhému ztratí a skrz několik kol málem psychoanalyticky loženého sebepoznávání zjistí, že dál musejí zase spolu. Otázky jako „kam“ anebo „proč“ vůbec neřeší, jsou to přece roboti; i když možná v nich nějaké zbytky dáv-



no vyhynulého lidského druhu trochu rezonují...

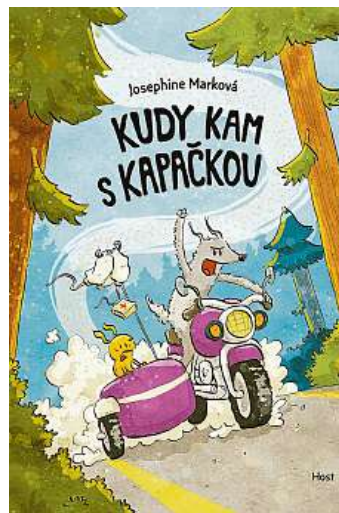
Freud v neznámém světě

Do hor zve taky další komiksové album a hlavní aktéry má rovnou v názvu: *Hubert & Hugo* (Labyrint). Autorem kresby i scénáře je Michal Menšík zvaný Nikkarin – a taky tahle novinka je už třetí v řadě; jde původně o seriál publikovaný na stránkách legendárního Čtyřlístku. Ti dva jsou horolezci, otec a syn, a nad jejich vztahem by asi Freud pokrčil rameny: tady je všechno reflektované tak, že jde víc o vazbu přátelskou, kamarádkou. Štěstí pak mají i na dobrodružné motivy, které se jim samy pletou pod



nohy; někdy pomůže trocha vědecké fantastiky, jindy pár prvků tajemna, duchařiny a do třetice třeba uprchlý lev. Popkulturní odkazy se to v seriálu jen hemží a začíná to hned obálkou jako z Tintina nebo Indiany Jonese. Nikkarin je ale nejvíc svůj – až má jeden pocit, že prvohornému Čtyřlístku ze 70. a 80. let tady vyrostla docela slušná konkurence.

A dál třeba chobotnice. Knížku nazvanou *Fantastické chobotnice* (Akropolis) s podtitulem „Výprava do neznámého světa“ napsal Michael Stavarič a nakreslila Michele Ganserová. Je to sice kniha v základě didaktická, poučná a popisná, ale taky hravá, plná hádanek a kvízů, básniček a citací (tře-



ba z novely *Druhé město* Michala Ajvaze) – a nejrůznějších pobídek k vlastní aktivitě. Chobotnice jsou totiž úžasné, inspirativní bytosti: mění barvu i tvar, zvládají umění nápodoby, mají devět mozků a jsou staré přes čtyři sta milionů let. Kam se na ně hrabe homo sapiens! Svou existenci si vyloženě užívají, baví se a střídají různé herní role, a když nechťejí, aby na ně druhý koukal, zahalí se do inkoustového mraku. Co víc – zvládnou i takzvaný marshmallow test!

Bačkora a injekce

Ten by jistě zvládla i kachna, co se dostala hned čtyřikrát na obálku knihy *Co jsi za zvíře?* (Meridione), kterou napsala Paola



Mastrocola a ilustrovala Nikola Hoření. Je to velké, vývojově posjaté vyprávění, kde hlavní hrdinka, žlutavá opeřenkyňe, putuje za poznáním, co je vlastně zač. Když se totiž narodila, uviděla jako první šedavou bačkoru ve tvaru myši. A tak ji přijala obratem za mámu... Kachna si zahraje na bobra i netopýra, vyzkouší si, jaké to je být „nikým“, než nako nec pojme na mořském břehu při zapadajícím slunku za manžela vlka samotáře. Text je řádně potrhlý, popletený, bláznivý, ale někdy taky pádně kritický.

A ještě jednou vlk na závěr. Tentokrát v družbě s nemocným, pelichajícím a deprimovaným králíkem, který s sebou všude tahá stojan s kapačkou. Podle toho se komiksové album Josephiny Markové taky jmenuje: *Kudy kam s kapačkou* (Host). A je to od prvních stránek pořádná jízda! Než se ti dva stihnou poznat, už jsou na útěku – před agresivními lovci. Poznávají se tedy za pochodu, respektive v běhu. A rozvine se mezi nimi silné přátelství. Vlk je totiž zvíře hrdé, férové a odpovědné. Takže když někdo pomohl jemu, vrací mu tu laskavost i s úroky. A tak se o zbídačeného reprezentanta čeledi zajícovitých stará, co to jde: píchá mu injekce, dávákuje léky. Celá ta kauza má sice melodramatické finále, ale za ty slzy se není třeba stydět. Navíc v letních vedrech rychle oschnou...